

Sygn. akt VIII RC 414/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marta Kazaniecka

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego D. Z. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. P.

przeciwko T. Z.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego T. Z. na rzecz małoletniego powoda D. Z. alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.350 (tysiąca trzystu pięćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa;

V. stwierdza, że w pozostałej części koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII RC 414/17

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda D. A. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego alimentów na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 1.600 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 5 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty poczynając od sierpnia 2017 r., ewentualnie w przypadku zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych od sierpnia, wniosła o zasądzenie alimentów od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany przekazuje na syna po 300 zł miesięcznie, nie wykonując obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie syna. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego stanowią co najmniej kwotę 2.700 zł miesięcznie. Pozwany pracuje jako kierowca otrzymując bardzo wysokie diety.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 400 zł miesięcznie. Wskazał, że kwota ta odpowiada usprawiedliwionym potrzebom małoletniego. Pozwany uzyskuje dochód na poziomie 4.000 -4.500 zł miesięcznie, miesięczne wydatki pozwanego to kwota 4.500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni D. Z. urodzony (...) jest synem T. Z. i A. P. pochodzącym z ich związku nieformalnego.

Dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia k. 178

Małoletni powód wraz zamieszkuje obecnie z matką. Rodzice małego D. rozstali się, jak D. miał ponad 3 lata. Oboje pracowali. Pozwany pracował jako kierowca transportu międzynarodowego, prowadził sklep motoryzacyjny. Matka małego D. prowadziła kwiaciarnię od 2006 roku. Kwiaciarnia jest położona w centrum handlowym (...). W tym centrum matka powoda posiada również lokal użytkowy, który wynajmuje a uzyskany dochód z najmu przeznacza na czynsz kwiaciarni. W dowozie bukietów pomagają jej zaprzyjaźnieni taksówkarze. Miesięcznie po odjęciu podatku matka powoda uzyskuje około 5.500 zł. Nie posiada dochodów z innego tytułu. Pracuje codziennie: 2 dni w tygodniu - we wtorki i piątki do zamknięcia o 19, czasem w soboty, albo jak pracownica potrzebuję wolne, w pozostałe dni do 15. A. P. posiada kredyt w kwocie 20.000 na doinwestowanie w kwiaciarni. Rata to 422 zł i wchodzi w koszty działalności. Czynsz za lokal wynosi 1.500 zł. Zatrudnia jednego pracownika. Matka powoda pracuje również w weekendy, wtedy małym D. zajmują się nieodpłatnie dziadkowie mieszkający w S.. Dwa – trzy razy w tygodniu małego D. z przedszkola odbiera opiekunka, która zajmuje się dzieckiem do zamknięcia kwiaciarni. Kwiaciarnia jest otwarta do godziny 19:00. W 2017 r. dochód z działalności po odliczeniach wyniósł 67.670 zł.

Matka małego D. spłaca kredyt hipoteczny związany z zakupem mieszkania zaciągnięty we frankach szwajcarskich z ratą 1.300-1.400 zł miesięcznie. Rachunek za prąd wyniósł 134 zł za dwa miesiące, opłaty za lokal mieszkalny to 393 zł miesięcznie. Telewizja i (...) to wydatek około 125 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania M. Ł. k. 181-182

- zeznania I. P. k. 182-183

- potwierdzenia przelewów k. 167-169

- rozliczenie PIT k. 327-332

- umowa kredytu z załącznikami k. 19-29

- faktura k. 30

- informacja o wysokości opłat k. 32

- potwierdzenie przelewu k. 156

- informacja o wysokości raty k. 157

- faktura k. 158, 159

Małoletni uczęszcza do przedszkola, w którym chesne wynosi ok. 650 zł miesięcznie. Dodatkowo opłata za karate to 45 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na siatkówkę – koszt to 120 zł miesięcznie. D. od września chodzi do klasy zerowej w dotychczasowym przedszkolu. Logopeda to 40 zł miesięcznie. Matka powoda pozostaje w związku partnerskim. (...) mieszka ze swoją matką, której pomaga ze względu na jej stan zdrowia.

Wyżywienie powoda matka szacuje na 500 zł, na ubrania wydaje 200 zł miesięcznie. W wakacje małoletni D. z matką i jej partnerem byli w O. u rodziny u partnera, na M. w agroturystyce oraz nad morzem na 3 doby. Małoletni powód

przyjmuje witaminy w żelkach czy witaminę C, jak choruje to inne leki. Na dodatkowe wyjścia matka powoda wydaje 50 zł. W przedszkolu są organizowane urodziny przedszkolaków i wtedy rodzice składają się po 10 zł. Kosmetyki czy środki czystości to 100 zł miesięcznie. Książki i zabawki, jest to wydatek ok 50 zł miesięcznie. Małoletni D. chciałby uczęszczać na basen, jest to wydatek 800 zł na semestr, czyli 5 miesięcy

Dowód:

- przesłuchanie A. P. k. 370-374
- zeznania I. P. k. 182-183
- potwierdzenie przelewu k. 33351-356
- faktura VAT k. 35, 349, 350, 362
- potwierdzenie transakcji k. 170-172, 173-177
- zestawienie opłat k. 357
- dokumentów komorniczych k. 363-369

Pozwany z zawodu ślusarz – mechanik posiada prawo jazdy kategorii B, C, D, C+E, kartę kierowcy. Na rzecz małoletniego przekazywał po 300 zł miesięcznie. W 2014 r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło 16.060 zł oraz delegacje 46.748 zł, w 2015 r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło 3.154 zł oraz delegacje 6.914 zł, w 2016 r. wynagrodzenie - 12.853 zł oraz delegacje 26.752 zł, a w 2017 r. wynagrodzenie 16.457 zł oraz delegacje 32.817 zł.

W grudniu 2017 r. pozwany zatrudnił się w K. T. jako kierowca na czas określony od dnia 13 lutego 2018 r. z wynagrodzeniem netto 1.813 zł.

Od 9 marca 2018 r. został uznany za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku.

Kolejną umowę o pracę podpisał z Ramp T. z wynagrodzeniem 2.100 zł miesięcznie.

Od 17 września 2018 r. podjął prace na okres próbny w T. z wynagrodzeniem 2.300 zł brutto na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego – magazyniera.

Pozwany T. Z. posiadał mieszkanie zakupione na kredyt za kwotę 84.000 zł, które sprzedał w styczniu 2016 roku za kwotę 110.000. W dniu 15 grudnia 2015 r. pozwany zawarł umowę pożyczki na kwotę 100.000 zł. Została całkowicie spłacona 16 lutego 2018 r. Obecnie zamieszkuje z partnerką, dokłada jej do opłat 400zł miesięcznie. Partnerka pozwanego wynajęła mieszkanie, koszt najmu to 850 zł plus czynsz. Partnerka ma córki w wieku 9 lat i 19 lat. Starsza jest w internacie. Obecnie pozwany pracuje od 7 do 15, od poniedziałku do piątku. Koszty wyżywienia pozwany ocenia na 600 zł. Ubrania to 200 zł miesięcznie. Środki czystości to około 200-300 zł miesięcznie, łącznie z fryzjerem i bielizną. Leki 90 zł miesięcznie. Dodatkowo (...), 4 tabletki dziennie 80 zł miesięcznie, tabletki z potasem to ok 40 zł na miesiąc. Abonament telefoniczny to ok 95-98 zł.

Pozwany chodzi dodatkowo na rozciąganie mięśni do terapeuty. Raz w tygodniu kosztuje to 50 zł. Chodzi również na basen, co w skali miesiąca kosztuje 120-150 zł. Plastry kinezyoterapeutyczne, wystarczające na tydzień kosztują ok. 40 zł. Partnerka pozwanego zarabia 1538 zł, pracuje w hospicjum. Korzystają z pomocy matki pozwanego i matki partnerki. Pozwany ma 7.000 zł zadłużenia na karcie kredytowej. Z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży mieszkania pozostałych po spłacie kredytu, kwotę 5.000 zł zajął komornik z tytułu zadłużenia alimentacyjnego, 2.000 zł pozwany wydał na garnitur, buty, 9.000 zł przeznaczył na spłatę zadłużenia na innej karcie kredytowej, 10.000 zł oddał matce, 2.000 zł wujkowi, 3.000 zł wyniosła prowizja biura nieruchomości.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego k. 375-378i 402-405
- zeznania D. O. k. 183-184
- kserokopia prawa jazdy i karty kierowcy k. 38
- curriculum vitae k. 39-40.
- wyciąg z rachunku k. 41-53
- informacja o dochodach k. 123-144
- zaświadczenie k. 179
- historia rachunku k. 195-216
- decyzja k. 253
- umowa o pracę k. 334
- potwierdzenia przelewu k. 336-338, 344-345
- zaświadczenie k. 397, 414
- umowa pożyczki ekspresowej k. 85-90
- zaświadczenia k. 383-384
- akty notarialne k. 387-3912

W 2016 r. pozwany przebywał w szpitalu z podejrzeniem choroby wrzodowej żołądka. W 2017 r. pozwany przebywał na turnusie w (...) z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowo – dyskopatycznej kręgosłupa L-S i naczyniaka trzony kręgu L1. Posiada przepuklinę żołądka do przetyku średnicy 4-5 cm, żylaki, płaskostopie, koślawość, asymetrię kończyn.

Od 1 lutego 2018 r. pozwany uczęszczał na rehabilitację kręgosłupa i kończyn dolnych.

Pozwany jest osobą uzależnioną od alkoholu. Od 3 października do 18 listopada odbył podstawowy program terapii w ramach oddziału dziennego.

W dniu 23 lipca 2018 r. pozwany został uznany za osobę niepełnosprawną lekkiego stopnia z możliwością podjęcia pracy lekkiej na otwartym rynku pracy.

Dowód:

- faktura k. 92, 93
- karta informacyjna k. 94
- zaświadczenie k. 95
- informacja k. 96, 97-98
- rozpoznanie k. 99
- wynik badania RM k. 101, 348

- karta informacyjna k. 103
- zaświadczenie k. 252
- zaświadczenie k. 333
- orzeczenie k. 335
- karta informacyjna k. 346
- zaświadczenie k. 347

Matka pozwanego jest rodziną zastępczą dla starszego syna pozwanego – B.. Od 2016 r. małoletni B. przebywa w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Koszty utrzymania małoletniego – opłatę za wyżywienie, ubiór, dojazdy ponosi rodzina zastępcza.

Dowód:

- zeznania świadka B. Z. k. 301

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego powoda o zasądzenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Sąd omówił zaś wiary dowodom z paragonów, które były niepodpisane, brak było potwierdzenia płatnością kartą, która można dodatkowo zweryfikować, a z ich treści nie można było wywnioskować, kto płacił za towary wymienione w tych dokumentach lub dla kogo zostały one zakupione.

Nadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania świadków i stron. Sąd wiarę zeznaniom ww. osób w zakresie powyżej poczynionych ustaleń faktycznych, albowiem w tym zakresie zeznania te korespondowały z zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego, które obrazują wysokość kosztów związanych z zakupem poszczególnych dóbr i usług na lokalnym rynku.

Powództwo małoletniego D. Z. zostało oparte o art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z powołanym unormowaniem, rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami były w swej istocie trzy kwestie: zakres usprawiedliwionych miesięcznych potrzeb małoletniego, zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego oraz jego udział w wychowaniu małoletniego, a tym samym zakres, w jakim powinien on ponosić ciężar wychowania i utrzymania małoletniego.

Wskazane sporne kwestie miały fundamentalne znaczenie dla określenia wysokości świadczeń alimentacyjnych zasądzonych od pozwanej. Zgodnie bowiem z art. 135 § 1 i § 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, zaś wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Określając koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletnich Sąd zobowiązany jest uwzględnić koszty mieszkania, ubrania, wyżywienia, edukacji, leczenia oraz innych wydatków, które obiektywnie należy uznać za zasadne, mając jednocześnie na względzie, że poziom życia zapewniany w drodze m.in. świadczeń alimentacyjnych zobowiązanego powinien odpowiadać poziomowi życia rodzica.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda kształtują się na poziomie wskazanym w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia.

W ocenie Sądu, na zapewnienie małoletniemu powodowi prawidłowych warunków bytowania, w zakresie podstawowym, konieczna jest kwota 2.100 złotych miesięcznie.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw by zasądzić oczekiwaną przez stronę powodową kwotę 1.600 alimentów. Strona powodowa nie wykazała bowiem, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda opiewają na wskazywaną kwotę 2.700 zł, a przede wszystkim przekraczała ona możliwości zarobkowe pozwanego.

Określając wysokość udziału małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania Sąd uznał kwotę wskazywaną w trakcie przesłuchania, która częściowo została przez niego udokumentowana załączonym do akt sprawy rachunkami za energię elektryczną, gaz czy czynsz. Sąd uznał ponadto wydatki związane z uczęszczaniem przez małoletniego powoda do przedszkola na poziomie 690 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu również usprawiedliwiony, z uwagi na godziny pracy matki małoletniego, jest wydatek 400 zł na opiekunkę. Sąd uznał także za niezbędny wydatek na żywność małoletniego w kwocie 300 złotych miesięcznie, z uwagi na okoliczność, że małoletni ma zapewnione wyżywienie w przedszkolu. Zakup środków czystości na poziomie 50 złotych w pełni zaspokoi wszystkie potrzeby małoletniego.

Zdaniem Sądu kwota 150 zł miesięcznie pozwoli na zakup ubrań zarówno w okresach, gdy potrzeby te będą mniejsze, jak i w czasie, dzięki powstałej nadwyżce, gdy pojawi się konieczność jednorazowego zakupu większej ilości ubrań.

Przyjęto kwotę 60 złotych, jako pozwalającą na zakup lekarstw, suplementów diety, wizyty lekarskie. Zdaniem Sądu powyższa kwota jawi się jako w pełni wystarczająca na pokrycie kosztów zakupu leków oraz incydentalne wizyty u specjalistów. Koszt zabawek oceniono na 50 zł, czasu wolnego 50 zł miesięcznie. Wliczono koszty zajęć z siatkówki 120 zł miesięcznie. Nie uwzględniono natomiast kosztu basenu, albowiem małoletni nie uczęszcza na basen, a wskazywana opłata przekracza średnią odpłatność za zajęcia nauki pływania.

Jeżeli chodzi o możliwości zarobkowe pozwanego, to w ocenie Sądu nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości. Niezależnie od problemów zdrowotnych uczestnika, musi mieć on świadomość, że na utrzymaniu posiada dwoje małoletnich dzieci. Możliwości zarobkowe pozwanego są ograniczone do prac lekkich na otwartym rynku pracy. Są one jedna wyższe niż aktualnie osiągany dochód. Należało ocenić je na 2.200-2.500 zł netto. Z tych środków pozwany dokłada się do opłat mieszkaniowych, ponosi koszty związane z wyżywieniem, odzieżą czy 300 zł kwot na leczenie miesięcznie.

Porównując zarobki obojga rodziców, matka powoda jest w lepszej sytuacji i mimo, że ona czyni niemal wyłączne starania o wychowanie dziecka, będzie w większej części pokrywać koszty jego utrzymania.

Mając powyższe na względzie zasądzono od pozwanego alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku – ponieważ takie żądanie sformułowano w pozwie, a Sąd nie mógł wyjść w tym zakresie ponad żądanie, a w pozostałym zakresie powództwo oddalono, o czym orzeczono, jak w punktach I, II wyroku.

Jest to kwota, którą w ocenie Sądu pozwany jest w stanie ponieść bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stosownie do art. 100 k.p.c. w

razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał proces w 37% zatem zasadne było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty stanowiącej 37% stawki wynagrodzenia za czynności adwokackie przy wartości przedmiotu sporu opiewającej na 19.200 zł (§ 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), powiększonej o opłatę skarbową od pełnomocnictwa czyli łącznie 1.350 zł.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 tejże ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku, nakazując pobrać od pozwanego opłatę od uwzględnionej części powództwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące. Ponieważ jednak alimenty zostały zasądzone zgodnie z żądaniem strony powodowej od uprawomocnienia się wyroku, nie nadano wyrokowi rygoru.

SSR Marta Kazaniecka